

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2011 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Krawiec (spr.)
Sędziowie:	SSA Ryszard Ponikowski SSA Robert Wróblewski
Protokolant:	Iwona Łaptus

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej del. do Prok. Apelacyjnej Beaty Lorenc - Kociubińskiej

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2011 r.

sprawy **T. G.**

o wyrok łączny

z powodu apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy

z dnia 27 stycznia 2011 r. sygn. akt III K 251/10

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zwalnia skazanego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. Z. F. G. 120 zł tytułem kosztów nieopłaconej obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym oraz 27,60 zł z tytułu zwrotu podatku VAT.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Świdnicy rozpoznał sprawę T. G. skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 9 grudnia 2003 r. w sprawie o sygn. akt III K 97/02:

- a) za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w 2001 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,
- b) za przestępstwo z art. 157 § 1 k.k. popełnione w dniu 7 października 2001 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,
- c) za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. popełnione w 2001 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,
- d) za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. popełnione w 2001 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

- e) za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. popełnione w sierpniu 2001 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,
- f) za przestępstwo z art. 217 § 1 k.k. popełnione pomiędzy majem a sierpniem 2000 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- g) za przestępstwo za przestępstwo z art. 217 § 1 k.k. popełnione w maju 2001 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności

wymierzając jednocześnie karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;

2. Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 1 marca 2010 r. w sprawie o sygn. akt III K 98/04, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 16 czerwca 2010 r. w sprawie o sygn. akt II AKa 151/10:

- a) za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. popełnione w dniu 12 sierpnia 2001 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności
- b) za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 163 § 1 pkt 1 k.k. popełnione w nocy z 22 na 23 lipca 2001 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- c) za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 163 § 1 pkt 1 k.k. popełnione w dniu 31 sierpnia 2001 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności,
- d) za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 163 § 1 pkt 1 k.k. popełnione w nocy z 23 na 24 listopada 2001 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności
- e) za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 163 § 1 pkt 1 k.k. popełnione w nocy z 29 listopada 2001 r. na karę 5 lat pozbawienia wolności

wymierzając jednocześnie karę łączną 7 lat pozbawienia wolności.

Po rozpoznaniu tej sprawy Sąd Okręgowy w Świdnicy wyrokiem łącznym z dnia 27 stycznia 2011 r. (sygn. akt III K 251/10) połączył skazanemu kary pozbawienia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami Sądu Okręgowego w Świdnicy w sprawach o sygn. akt III K 97/02 oraz o sygn. akt III K 98/04 i wymierzył mu karę łączną 8 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Pozostałe rozstrzygnięcia zawarte we wskazanych wyrokach pozostawił do odrębnego wykonania.

Na podstawie art. 577 k.p.k. zaliczył skazanemu na poczet kary łącznej następujące okresy pozbawienia go wolności: od 29 listopada 2001 r. do 1 września 2003 r. oraz od 1 marca 2010 r. do 27 stycznia 2011 r., a nadto rozstrzygnął o kosztach postępowania.

Powyższy wyrok łączny zaskarżył apelacją obrońca skazanego zarzucając (dosł. cyt.) „rażącą niewspółmierność kary pozbawienia wolności wynikającą z niezastosowania wobec skazanego pełnej absorpcji”.

Podnosząc powyższy zarzut apelujący wniósł o (dosł. cyt.) „zmianę zaskarżonego wyroku przez obniżenie skazanemu kary łącznej do 5 lat pozbawienia wolności”.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja jest bezzasadna w stopniu oczywistym.

Za całkowicie chybiony należy uznać podniesiony przez autora apelacji zarzut rażącej niewspółmierności kary łącznej wymierzonej skazanemu T. G. w zaskarżonym wyroku łącznym. Sąd I instancji miał na uwadze pozytywną prognozę kryminologiczną wobec skazanego (vide: str. 4 uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia), którą – wbrew temu, co twierdzi autora apelacji – uwzględnił przy wymiarze kary łącznej, traktując ją jako okoliczność łagodzącą.

Mimo istnienia owej okoliczności oraz bliskiego związku podmiotowo-przedmiotowego pomiędzy przypisanymi skazanemu przestępstwami, zastosowanie względem niego zasady absorpcji jest niezasadne. Autor apelacji pomija bowiem istotne okoliczności przemawiające za niestosowaniem wobec T. G. wskazanej zasady kształtowania kary łącznej. Jak trafnie wskazał Sąd Okręgowy, skazanemu przypisano w sumie 12 przestępstw, kary za te przestępstwa wymierzone w poszczególnych wyrokach oscyływały wokół dolnej granicy ustawowego zagrożenia przewidzianej za poszczególne czyny, zaś kary łączne orzeczone w wyrokach jednostkowych wymierzono z zastosowaniem zasady asperacji zbliżonej do absorpcji.

Apelujący zupełnie bezpodstawnie podnosi też, że Sąd pierwszej instancji nie uwzględnił faktu, iż przy jednoczesnym sądzeniu wszystkich przypisanych skazanemu przestępstw (co początkowo miało miejsce) jego sytuacja byłaby korzystniejsza. Po pierwsze stwierdzić należy, że wskazaną okoliczność Sąd meriti uwzględnił, czemu dał wyraz w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia (vide: str. 4 uzasadnienia). Sąd ten wprost wskazuje, że przy wymiarze kary łącznej miał na uwadze istnienie uprzedniego rozstrzygnięcia i zastosowanych w nim dolegliwości, a nadto uwzględnił wymiar kar łącznych orzeczonych w objętych zaskarżonym orzeczeniem wyrokach jednostkowych. Po drugie, godzi się przypomnieć, że istotą postępowania w przedmiocie wyroku łącznego jest ocena całokształtu przestępczej działalności skazanego w taki sposób, jakby był on sądzony za wszystkie popełnione przez niego przestępstwa pozostające w zbiegu realnym w jednym procesie i następnie wymierzenie za nie kary łącznej.

Należy także podzielić stanowisko Sądu Okręgowego, zgodnie z którym kara łączna w wymierzonej T. G. wysokości spełni cele zapobiegawcze i wychowawcze zarówno w stosunku do skazanego, jak i wobec społeczeństwa.

W świetle powyższego, w ocenie Sądu Apelacyjnego, kara łączna 8 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności jest karą sprawiedliwą, uwzględnia bowiem związek podmiotowo-przedmiotowy pomiędzy popełnionymi przez T. G. przestępstwami, stopień ich społecznej szkodliwości i stopień winy skazanego oraz jego zachowanie się w zakładzie karnym, a także potrzeby prewencji indywidualnej i ogólnej.

W tym stanie rzeczy – mając powyższe na uwadze – Sąd Apelacyjny utrzymał w mocy zaskarżony wyrok łączny uznając apelację obrońcy oskarżonego za oczywiście bezzasadną.

Orzeczenie o kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze wydano na podstawie art. 624 § 1 k.p.k.

Koszty nieopłaconej obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym zasądzono do Skarbu Państwa na rzecz występującego w drugiej instancji obrońcy na podstawie art. 29 ustawy – prawo o adwokaturze.